

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2008. gada 20. novembrī*

Lieta C-38/07 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2007. gada 29. janvārī iesniedza

Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV, ko pārstāv H. de Bī [*H. de Bie*],
advocaat,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otra lietas dalībiece, kas piedalās tiesvedībā, —

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv K. Lūiss [*X. Lewis*], pārstāvis, kam palīdz
F. Teitshāfers [*F. Tuytschaever*], *advocaat*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — holandiešu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*],
tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], J. Makarčiks [*J. Makarczyk*], P. Kūris [*P. Kūris*], un
K. Toadere [*C. Toader*] (referente),

ģenerālvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2008. gada 22. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus 2008. gada 4. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV* (turpmāk tekstā — “*H & S*”) lūdz atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2006. gada 30. novembra spriedumu lietā T-382/04 *Heuschen & Schrouff Oriental Foods*/Komisija (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), kurā tika noraidīta tās prasība atcelt Komisijas 2004. gada 17. jūnija Lēmumu REM 19/2002, ar kuru tika konstatēts, ka konkrētajā gadījumā pieprasītā ievadmuitas nodokļu atļaušana ir nepamatota (turpmāk tekstā — “strīdīgais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas*Tiesiskais regulējums, kas attiecas uz rīspapīra tarifu klasifikāciju*

- 2 Padome ar 1987. gada 23. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.) ieviesa pilnīgu nomenklatūru precēm, kuras tiek importētas un eksportētas Eiropas Kopienā (turpmāk tekstā — “KN”), šī nomenklatūra ir ietverta šīs regulas I pielikumā.
- 3 Šajā gadījumā varēja tikt piemērotas KN apakšpozīcija 1901 90 99 un 1905 90 20 to redakcijā, kas izriet no Komisijas 1997. gada 13. augusta Regulas (EK) Nr. 1624/97, ar kuru tiek grozīts Regulas Nr. 2658/87 I pielikums (OV L 224, 16. lpp.).
- 4 KN pozīcija 1901 un 1905, kā arī attiecīgās apakšpozīcijas to redakcijā franču valodā ir formulētas šādi:

“1901	Iesala ekstrakts; pārtikas izstrādājumi no miltiem, putraimiem, rupja maluma miltiem, cietes vai iesala ekstrakta, kas nesatur [...] kakao, un citur nav minēti vai norādīti; pārtikas izstrādājumi no pozīcijā 0401–0404 minētām precēm, kas nesatur [...] kakao, un citur nav minēti vai norādīti:
[..]	
1901 90 99	— — — pārējie:

[..]	
1905	Maizes, miltu konditorejas izstrādājumi, kūkas, cepumi un citādi maizes izstrādājumi ar vai bez kakao piedevas; dievmaizītes, oblātas farmācijai, zīmogvafeles, rīspapīrs un līdzīgi produkti:
[..]	
1905 90	– pārējie:
[..]	
1905 90 20	– – Dievmaizītes, oblātas farmācijai, zīmogvafeles, rīspapīrs un līdzīgi produkti.”

5 KN holandiešu valodā pozīcija 1905 un tās attiecīgās apakšpozīcijas ir aprakstītas šādi:

“1905	<i>Brood, gebak, biscuits en andere bakkerswaren, ook indien deze producten cacao bevatten; ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten van meel of van zetmeel:</i>
[..]	
1905 90	– <i>andere:</i>
[..]	
1905 90 20	– – <i>ouwel in bladen, hosties, ouwels voor geneesmiddelen, plakouwels en dergelijke producten, van meel of van zetmeel.”</i>

- 6 Lai nodrošinātu KN vienveidīgu piemērošanu Kopienā, Eiropas Kopienu Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 2658/87 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu var pieņemt regulas, lai klasificētu īpašas preces KN.
- 7 Saskaņā ar Komisijas 1997. gada 27. jūnija Regulas (EK) Nr. 1196/97 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 170, 13. lpp.; turpmāk tekstā — “klasifikācijas regula”) pielikumu “pārtika[s] produkt[i] sausu, caurredzamu dažāda izmēra lokšņu vai disku veidā, gatavot[i] no risu miltiem, sāls un ūdens”, ir klasificējami KN apakšpozīcijā 1905 90 20. Šajā pielikumā ir arī precizēts, ka “šīs loksnes vai diskus pēc mērcēšanas ūdenī [...] parasti izmanto kā “pavasara rullišu” un līdzīgu produktu ietinumus”.

Tiesiskais regulējums, kas attiecas uz ievadmuitas nodokļu atlaišanu

- 8 Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 82/97 (OV 1997, L 17, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Muitas kodekss”), 5. pantā ir paredzēts:

“1. Saskaņā ar 64. panta 2. punkta nosacījumiem un atbilstīgi 243. panta 2. punkta b) apakšpunkta ietvaros pieņemtajiem noteikumiem jebkura persona drīkst iecelt sev pārstāvi attiecībā ar muitas dienestiem muitas noteikumus paredzēto darbību un formalitāšu izpildei.

2. Šāda pārstāvība var būt:

— tieša, ja pārstāvis rīkojas otras personas vārdā un tās uzdevumā,

vai

— netieša, ja pārstāvis rīkojas savā vārdā, bet otras personas uzdevumā.

[..]”

9 Muitas kodeksa 239. pantā ir paredzēts:

“1. Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļus var atmaksāt vai atlaist 236., 237. un 238. pantā neminētos gadījumos:

— kurus nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru,

— kurus radījuši apstākļi, kādos attiecīgo personu nevar saistīt ar krāpšanu vai klaju nolaidību [rupju neuzmanību]. Gadījumus, kādos šo noteikumu piemēro, un tā piemērošanas kārtību nosaka saskaņā ar Komitejas procedūru. Atmaksāšana vai atlaišana var būt atkarīga no īpašu nosacījumu izpildes.

2. Nodokļus atmaksā vai atlaiž 1. punktā minēto iemeslu dēļ, ja attiecīgajā muitas iestādē saņemts iesniegums [..].”

Prāvas rašanās fakti, kas izriet no pārsūdzētā sprieduma

- 10 *H & S*, kas ir dibināta Nīderlandē, ievēd rīspapīru no Vjetnamas. Šajā sakarā tā izmantoja muitas aģenta pakalpojumus, proti, *Switch Customs Brokers BV*, attiecībā uz kuru [apelācijas sūdzības iesniedzēja] norādīja, ka [ši sabiedrība] ir tās tiešā pārstāve Muitas kodeksa 5. panta 2. punkta izpratnē.
- 11 *H & S* deklarēja ievesto rīspapīru KN apakšpozīcijā 1901 90 99. Ar 1996. gada 21. marta vēstuli Nīderlandes muitas iestāde (turpmāk tekstā — “muitas iestāde”) apelācijas sūdzības iesniedzējai paziņoja, ka attiecīgais rīspapīrs patiešām esot jāklasificē minētajā apakšpozīcijā.
- 12 1997. gada 27. jūnijā Komisija pieņēma klasifikācijas regulu, kas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēta 1997. gada 28. jūnijā un stājās spēkā 1997. gada 19. jūlijā.
- 13 Lai gan bija šī klasifikācijas regula, *H & S* joprojām ievēda rīspapīru no Vjetnamas [klasificējot to] KN apakšpozīcijā 1901 90 99 un muitas iestāde to pieņēma attiecībā uz vēl 29 deklarācijām sešu mēnešu laikā (pārbaudot dokumentus un vienā gadījumā arī, veicot fizisku pārbaudi). 1998. gada 16. martā muitas iestāde informēja apelācijas

sūdzības iesniedzēju, ka attiecīgā prece ir jāklasificē nevis KN apakšpozīcijā 1901 90 99, bet KN apakšpozīcijā 1905 90 20. Tomēr vēlāk tajā pašā dienā tā pati muitas iestāde apstiprināja deklarācijas, kurā rīspapīrs tika klasificēts KN apakšpozīcijā 1901 90 99, pareizību. Kopš 1998. gada 17. marta apelācijas sūdzības iesniedzēja ievada rīspapīru, klasificējot to KN apakšpozīcijā 1905 90 20.

14 Ar 2000. gada 22. novembra vēstuli muitas iestāde informēja *H & S*, ka tā veiks ievadmuitas vēlāku iegrāmatošanu attiecībā uz laikposmu no 1997. gada 13. novembra līdz 1998. gada 31. decembrim kopumā NLG 645 399,50 (proti, EUR 292 869,52), jo šī sabiedrība iepriekš minētajā laikposmā attiecīgās preces ir klasificējusi kļūdaini, atbilstoši klasifikācijas regulai [šīs preces] būtu bijis jāklasificē KN apakšpozīcijā 1905 90 20. Visbeidzot pēc pielāgošanas šī summa tika noteikta NLG 636 518,40 apmērā atbilstoši deklarācijām, kas laikposmā no 1997. gada 25. novembra līdz 1998. gada 2. februārim ir iesniegtas, kļūdaini klasificējot KN apakšpozīcijā 1901 90 99.

15 Apmierinot *H & S* šajā sakarā celtu prasību, Nīderlandes Karaliste 2002. gada 13. septembrī lūdza Komisiju atbilstoši Muitas kodeksa 239. pantam lemt par to, vai šai sabiedrībai var pamatoti atlaist ievadmuitas nodokli.

16 2004. gada 17. jūnijā Komisija pieņēma strīdīgo lēmumu. Šajā lēmumā tā konstatēja, ka pastāv īpaša situācija Muitas kodeksa 239. panta izpratnē. Tomēr tā uzskatīja, ka *H & S* ir pieļāvusi rupju neuzmanību, jo, lai arī tā ir pieredzējusi tirgus dalībniece un lai arī klasifikācijas regula ir novērsusi iepriekš pastāvējušo tiesiskā regulējuma sarežģītību, tā neko nav darījusi, lai noskaidrotu, vai muitas iestādes prakse, kura bija acīmredzami pretrunā minētajai regulai, ir pareiza.

Process Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 23. septembrī, *H & S* cēla prasību pret strīdīgo lēmumu, lai panāktu, no vienas puses, tā atcelšanu tiktāl, ciktāl tajā ir konstatēts, ka pieteikums par nodokļu atlaišanu ir nepamatots, un, no otras puses, to, ka Komisijai tiek piespriests atlidzināt tiesāšanās izdevumus. Savukārt pēdējā minētā prasīja prasību noraidīt un piespriest prasītājam atlidzināt tiesāšanās izdevumus.
- 18 Savas prasības pamatojumam *H & S* izvirzīja trīs strīdīgā lēmuma atcelšanas pamatus, kas attiecās, pirmkārt, uz Muitas kodeksa 239. panta pārkāpumu, faktu kļūdainu novērtēšanu un šī lēmuma pamatojuma neesamību, otrkārt, labas pārvaldības, kā arī vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu un, treškārt, samērīguma principa pārkāpumu.
- 19 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa *H & S* prasību noraidīja.
- 20 Ar pirmo pamatu *H & S* norādīja cita starpā tiesiskā regulējuma sarežģītību sakarā ar faktu, ka KN redakcija holandiešu valodā atšķirībā no citu valodu redakcijām neietverot skaidri atsauci uz “kaltētas miklas loksne”, līdz ar to, tā kā muitas iestāde agrāk ieteica šīs preces klasificēt KN apakšpozīcijā 1901 90 99, šī sabiedrība labā ticībā varēja uzskatīt, ka rīsa loksnes ietilpst šajā apakšpozīcijā. Turklāt klasifikācijas regula esot pretrunā KN redakcijai holandiešu valodā un tātad nevarot tikt pret to izvirzīta.

- 21 Tāpat *H & S* norādīja, ka tā nebija pieredzējusi importētāja un ka tā nav atbildīga par sava muitas aģenta profesionālo pieredzi. Šajā sakarā tā apgalvoja, ka iespējamā [muitas aģenta] neuzmanība, kurš nezināja par *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* publicēto klasifikācijas regulu, nevar tikt ņemta vērā, lai apgalvotu prasītājas rupju neuzmanību.
- 22 Šajā sakarā pēc tam, kad tā vispirms pārsūdzētā sprieduma 43. punktā precizēja, ka strīds ir tikai par to, vai Komisija varēja pamatoti apgalvot *H & S* rupju neuzmanību, Pirmās instances tiesa nākamajā šī paša sprieduma punktā atgādināja, ka saskaņā ar judikatūru, kas izriet no 1999. gada 11. novembra lietas C-48/98 *Söhl* un *Söhlke* (*Recueil*, I-7877. lpp., 56. punkts), lai izvērtētu, vai ir pieļauta rupja neuzmanība, tostarp ir jāņem vērā to normu sarežģītība, kuru neizpildes rezultātā ir radies muitas parāds, kā arī tirgus dalībnieka profesionālā pieredze un rūpība.
- 23 Tālāk pārsūdzētā sprieduma 58. punktā Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka klasifikācijas regulas publicēšana ir izbeigusi iespējamo tiesiskā regulējuma sarežģītību, kuru radīja noteiktu vārdu KN apakšpozīcijas 1905 90 20 holandiešu valodas redakcijā neesamība. Minētā sprieduma 70. punktā tā nosprieda, ka par faktiem, kas attiecas uz iespējamo muitas aģenta neuzmanību, ieskaitot tā profesionālo pieredzi, ir atbildīga *H & S*. Visbeidzot, šī paša sprieduma 75. punktā Pirmās instances tiesa atgādināja, ka ikvienam tirgus dalībniekam, ja ir jebkādas šaubas par normu, kuru neizpilde var radīt muitas parādu, pareizu piemērošanu, ir pienākums ievākt informāciju un saņemt visus iespējamus paskaidrojumus, lai šīs normas nepārkāptu.
- 24 Līdz ar to Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 87. punktā secināja, ka, nenoskaidrojot muitas iestādē iemeslus neatbilstībai starp tās klasifikācijas praksi un

klasifikācijas regulas normām, *H & S* un tās muitas aģents nav izrādījuši Muitas kodeksa 239. pantā prasīto rūpību.

- 25 Šādos apstākļos Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 96. punktā nosprieda, ka *H & S* nebija pierādījusi nedz Komisijas izdarīto Muitas kodeksa 239. panta pārkāpumu, nedz to, ka tā ir veikusi kļūdainu faktu novērtējumu, nedz arī ka strīdīgajā lēmumā nav pamatojuma, un līdz ar to Pirmās instances tiesa pirmo pamatu noraidīja.
- 26 Ar otro pamatu *H & S* cita starpā iebilda, ka Komisija ir izrādījusi pārmērīgu stingrību, pārkāpjot labas pārvaldības principu, jo tā, novērtējot importētāja rūpību, neņēma vērā muitas iestādes kļūdas.
- 27 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 103. punktā uzskatīja, ka muitas iestādes neuzmanība jau tika ņemta vērā, novērtējot īpašas situācijas esamību, bet ka tomēr tā nevar novērst prasītājas pašas neuzmanības sekas.
- 28 Attiecībā uz trešo pamatu Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 111. punktā konstatēja, ka, ja nav izpildīti Muitas kodeksa 239. panta piemērošanas nosacījumi, atteikums atlaist nodokli nav samērīguma principa pārkāpums.

Par apelācijas sūdzību

- 29 Ar savu apelācijas sūdzību *H & S* lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un strīdīgo lēmumu, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 30 Savukārt Komisija prasa, lai apelācijas sūdzība tiktu noraidīta kā nepamatota un *H & S* tiktu piespriests atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *H & S* būtībā izvirza tikai vienu pamatu, kas attiecas uz Pirmās instances tiesas Muitas kodeksa 239. panta pārkāpumu, kurš saistīts ar nosacījuma par tirgus dalībnieka rupjās neuzmanības neesamību novērtēšanu. Šis pamats ir iedalīts trijās daļās, kas atbilst trim judikatūrā šāda novērtējuma ietvaros ieviestiem elementiem, proti, tiesiskā regulējuma sarežģītība, profesionālā pieredze un importētāja rūpība.
- 32 Savukārt Komisija uzskata, ka Pirmās instances tiesa Muitas kodeksa 239. pantu ir piemērojusi pareizi. Turklāt Komisija, precizējot, ka tā neplāno izvirzīt iebildi par nepieņemamību, konstatē, ka *H & S* vietām burtiski atkārtoto argumentus, kurus tā bija izvirzījusi Pirmās instances tiesā.

Par pieņemamību

- 33 Ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 225. panta, Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas un Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda tā sprieduma apstrīdētās

daļas, kuru atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti apelācijas sūdzības pamatojumam (2005. gada 3. marta spriedums lietā C-499/03 P *Biegi Nahrungsmittel* un *Commonfood*/Komisija, Krājums, I-1751. lpp., 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Apelācijas sūdzība, kas tikai burtiski atkārtο vai reproducē pamatus un argumentus, kas iepriekš iesniegti Pirmās instances tiesā, neatbilst prasībām par pamatojuma sniegšanu, kas izriet no šīm normām (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Biegi Nahrungsmittel* un *Commonfood*/Komisija, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Tomēr, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Pirmās instances tiesas veikto Kapienu tiesību interpretāciju vai piemērošanu, apelācijas procesā var no jauna izskatīt pirmajā instancē pārbaudītos tiesību jautājumus. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu šādā veidā pamatot savu apelāciju ar pamatiem un argumentiem, kas jau tikuši izmantoti Pirmās instances tiesā, minētais apelācijas process daļēji zaudētu savu jēgu (iepriekš minētais spriedums lietā *Biegi Nahrungsmittel* un *Commonfood*/Komisija, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Tomēr šajā gadījumā ir jāsecina, ka, lai arī apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca uz argumentiem, kas jau tika iesniegti prasības atcelt tiesību aktu Pirmās instances tiesā pamatojumam, tomēr tā apstrīd pēdējās minētās nosacījumu, kas ir jāizpilda, lai īstenotu Muitas kodeksa 239. pantā paredzēto nosacījumu par tirgus dalībnieka rupjās neuzmanības neesamību, sniegto interpretāciju.

37 Šādos apstākļos šī apelācijas sūdzība ir jāizskata.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz tiesiskā regulējuma sarežģītību

Lietas dalībnieku argumenti

- 38 Pēc *H & S* domām, rūspapīra klasifikācija KN apakšpozīcijā 1905 90 20, kā to apstiprina arī *Hoge Raad der Nederlanden* [Nīderlandes Augstākās tiesas] (Nīderlande) Tiesā iesniegtais lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā, kas reģistrēta ar numuru C-375/07, vēl neesot pierādīta. Tas stiprina apelācijas sūdzības iesniedzējas, kas uzskata, ka runa ir par sarežģītu tiesisko regulējumu cita starpā KN holandiešu valodas redakcijas nepilnību dēļ un muitas iestādes neatteikšanās pieņemt iespējami kļūdainas klasifikācijas dēļ, nostāju. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pretēji tam, ko nosprieda Pirmās instances tiesa, klasifikācijas regula nevarot novērst ar attiecīgās preces klasifikāciju saistīto divdomību, jo šajā regulā veiktā klasifikācija esot pretrunā KN un Tiesas judikatūrai, kas izriet no 1995. gada 11. augusta sprieduma lietā C-12/94 *Uelzena Milchwerke* (*Recueil*, I-2397. lpp.).
- 39 Pēc Komisijas domām, piemērojamais tiesiskais regulējums nav sarežģīts un katrā ziņā klasifikācijas regula, kura ir jāpiemēro šajā gadījumā, esot noskaidrojusi spēkā esošās normas. Patiesībā *H & S* argumenti esot vērsti uz rūspapīra klasifikācijas sarežģītības jautājumu. Tomēr šādi argumenti neattiecoties uz nodokļu atļaušanas procedūru, bet uz muitas parāda esamību, proti, *H & S* valsts tiesā par muitas iestādes veikto šīs preces klasifikāciju KN apakšpozīcijā 1905 90 20 celto prasību.

Tiesas vērtējums

- 40 Ir jāatgādina, ka, lai izvērtētu, vai ir pieļauta rupja neuzmanība Muitas kodeksa 239. panta izpratnē, tostarp ir jāņem vērā to normu sarežģītība, kuru neizpildes

rezultātā ir radies muitas parāds, kā arī tirgus dalībnieka profesionālā pieredze un rūpība (2007. gada 13. septembra spriedums lietā C-443/05 P *Common Market Fertilizers*/Komisija, Krājums, I-7209. lpp., 174. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 41 Šajā sakarā ir viena būtiska norāde, kura varētu pierādīt risināmās problēmas sarežģīto raksturu, jo, ņemot vērā dažādās dalībvalstīs pastāvošās domstarpības attiecībā uz preces tarifu klasifikāciju, bija jāpieņem regula, kas beidzot noskaidro tarifa pozīciju, kurā prece ir jāklasificē (skat. 1993. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-250/91 *Hewlett Packard France, Recueil*, I-1819. lpp., 23. punkts).
- 42 Tomēr šajā gadījumā ir jākonstatē, ka *H & S* lūgums atlaist nodokli attiecās uz importa darbībām, kas notika tieši pēc klasifikācijas regulas stāšanās spēkā. Lai arī ir taisnība, ka saistībā ar attiecīgo preču klasifikāciju KN apakšpozīcijas 1905 90 20 redakcija holandiešu valodā varēja šķist neprecīzāka nekā citu valodu redakcijas, tomēr šī klasifikācijas regula, kura ir piemērojama tieši un kuras visas daļas ir saistošas, skaidri un nepārprotami apraksta preces, kuras ir jāklasificē minētajā apakšpozīcijā un kurām atbilst apelācijas sūdzības iesniedzējas ievestās preces (šajā sakarā skat. 2008. gada 20. novembra spriedumu lietā C-375/07 *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading*, Krājums, I-8689. lpp., 52. punkts).
- 43 No tā izriet, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi nevienu tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 58. punktā nospriežot, ka klasifikācijas regulas publicēšana ir izbeigusi iespējamo tiesiskā regulējuma sarežģītību, kuru radīja dažu vārdu KN pozīcijas 1905 holandiešu valodas redakcijā, precīzāk, tās apakšpozīcijā 1905 90 20, neesamība.

44 Turklāt šim secinājumam nav pretrunā apstākļi, ka Tiesa 1990. gada 26. jūnija sprieduma lietā *C-64/89 Deutsche Fernsprecher (Recueil, I-2535. lpp.)* 20. punktā uzskatīja, ka tādā gadījumā kā šis, kurā tirgus dalībnieks divas reizes ir saņēmis kļūdainās pozīcijas, kas bija muitas procedūras pamats, pamatotības apstiprinājumu, muitas iestādes atkārtotā kļūda ir norāde uz pierādījumu, ka jāatrisina ir sarežģīta rakstura problēma.

45 Faktiski lietā, kurā pasludināts minētais spriedums, kā tas ir precizēts tā 5. punktā, prasītāja, šauboties par muitas nodokļa atlaišanu, kuru tā saņēma, pamatotību, lūdza muitas iestādi pārskatīt viņas gadījumu un saņēma šīs iestādes direktora apstiprinājumu par atbrīvojumu no muitas nodokļiem. Tomēr šajā lietā ir skaidrs, ka *H & S* šādu apstiprinājumu nav saņēmusi, jo tā muitas iestādei nav lūgusi sniegt paskaidrojumu par tās klasifikācijas regulas saturu pārkāpjošo praksi. Tā tikai iesniedza muitas deklarācijas, kuras tika pieņemtas tikmēr, kamēr muitas iestāde konstatēja kļūdainu klasifikāciju.

46 No iepriekš minētā izriet, kā to nosprieda arī Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 58. punktā, ka attiecīgais tarifu tiesiskais regulējums tā lietas apstākļiem piemērojamā holandiešu valodas redakcijā nebija īpaši sarežģīts.

47 Līdz ar to [pamata] pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro pamatu, kas attiecas uz importētāja profesionālo pieredzi

Lietas dalībnieku argumenti

48 *H & S* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini ir nospriedusi, ka tai var piedēvēt tās muitas aģenta profesionālo pieredzi. [Apelācijas sūdzības iesniedzēja] uzsver, no vienas

pusēs, ka tā tikai nodarbojas ar ražošanu un tirdzniecību un tātad nekādi nav specializējusies importa darbībās. No otras puses, Pirmās instances tiesas interpretācija esot pretrunā likumdevēja vēlmei, jo uzņēmumam, kuru tieši pārstāv aģents, tādējādi ir mazākas iespējas saņemt nodokļu atļaušanu, nekā sabiedrībai, kas savas muitas deklarācijas veic pati.

- 49 Pēc Komisijas domām, Pirmās instances tiesa pareizi ir uzskatījusi, ka muitas aģenta profesionālā pieredze būtu piedēvējama importētājam uzņēmumam, jo tiešās pārstāvniecības gadījumā [muitas aģents] deklarāciju raksta importētāja vārdā un uzdevumā. Turklāt Pirmās instances tiesa katrā ziņā būtu konstatējusi, ka tā ir pieredzējusi importētāja.

Tiesas vērtējums

- 50 Lai novērtētu importētāja profesionālo pieredzi, kura tiek ņemta vērā nosacījumā par rupjās neuzmanības neesamību Muitas kodeksa 239. panta izpratnē, ir jānoskaidro, vai runa ir vai nav par tirgus dalībnieku, kura profesionālajā darbībā pamatā ietilpst importa un eksporta darbības, un vai tas šo darbību veikšanā jau ir ieguvis noteiktu pieredzi (iepriekš minētais spriedums lietā *Söhl & Söhlke*, 57. punkts, kā arī iepriekš minētais spriedums lietā *Common Market Fertilizers*/Komisija, 188. punkts)
- 51 Tomēr Muitas kodeksa 5. panta 2. punktā ir paredzēta tirgus dalībniekam iespēja izvirzīt pārstāvi. Tādējādi, lai veiktu muitas tiesiskajā regulējumā paredzētās darbības un formalitātes, tirgus dalībnieku var pārstāvēt vai nu tieši — ja pārstāvis rīkojas tā vārdā un uzdevumā, vai arī netieši — ja pārstāvis rīkojas savā vārdā, bet otras personas uzdevumā (iepriekš minētais spriedums lietā *Common Market Fertilizers*/Komisija, 184. punkts).

- 52 Šajā sakarā Tiesa precizēja, ka tirgus dalībnieks, kurš izmanto muitas aģenta pakalpojumus, neatkarīgi no tā, vai tas notiek tiešas vai netiešas pārstāvības ietvaros, jebkurā gadījumā ir muitas parādnieks attiecībā pret muitas iestādēm un ka tas nevar izvairīties no savas atbildības, norādot, ka kļūdas ir pieļāvis tā aģents (iepriekš minētais spriedums lietā *Common Market Fertilizers*/Komisija, 186. un 187. punkts).
- 53 Tāpat tirgus dalībnieks, kurš izmanto muitas aģenta pakalpojumus, nevar izvairīties no vēlākas muitas nodokļu piedziņas, norādot savu nelielo pieredzi muitas formalitāšu jomā. Šajā gadījumā tirgus dalībnieki varētu apiet nosacījumu, kas saistīts ar profesionālo pieredzi, regulāri izmantojot speciālistu muitas jomā pakalpojumus, un tādējādi, pretēji *H & S* apgalvotajam, Muitas kodeksa 239. pantā paredzētā procedūra nelabvēlīgi ietekmētu tos tirgus dalībniekus, kas muitas darbības veic paši. Turklāt, kā to savas apelācijas sūdzības 71. punktā atzīst arī pati tā iesniedzēja, pārstāvētajam tirgus dalībniekiem neapšaubāmi ir sava muitas aģenta profesionālā pieredze.
- 54 No tā izriet, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi nevienu tiesību kļūdu, pārsūdzētā sprieduma 70. punktā nospriežot, ka tiktāl, ciktāl aģents rikojas importētāja vārdā un uzdevumā, fakti, kas attiecas uz iespējamo aģenta neuzmanību, tostarp tā profesionālās pieredzes apjomu, būtu jāņem vērā, lai novērtētu šī importētāja neuzmanību.
- 55 Attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentiem, kuru mērķis ir apstrīdēt Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 63. punktā minēto vērtējumu, saskaņā ar kuru tai pašai bija noteikta pieredze importa jomā, ir jāatgādina, ka faktu novērtējums, izņemot gadījumus, kad tai iesniegtie pierādījumi ir sagrozīti, nav tiesību jautājums, ko Tiesa kā tādu izskata apelācijā (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Biegi Nahrungsmittel* un *Commonfood*/Komisija, 40. punkts).

56 Līdz ar to minētie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami.

57 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida arī [pamata] otrā daļa.

Par trešo daļu, kas attiecas uz importētāja rūpību

Lietas dalībnieku argumenti

58 *H & S* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Muitas kodeksa 239. pantu, prasot no importētāja, lai tā rūpība būtu tik liela, ka tas apstrīdētu savas muitas iestādes veikto tarifu klasifikāciju. Šajā gadījumā šī sabiedrība neredzēja iemeslu šādi rīkoties, jo, no vienas puses, “neceptu” produktu klasifikācija tarifa apakšpozīcijā 1901 90 99 tai šķita KN atbilstoša un ka, no otras puses, klasifikācijas regula var attiekties tikai uz “ceptiem” produktiem. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka no tirgus dalībniekiem nevar prasīt, lai tie ar piemērojamām normām iepazīstas dažādās *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* publicētajās valodu redakcijās. Turpinot savās muitas deklarācijās — muitas iestādes pieņemtajās deklarācijās — izmantot KN apakšpozīciju 1901 90 99, tā tātad rīkojās ir prasīto rūpību. Turklāt, ja varēja tikt pieļauta neuzmanība, to ir izdarījis apelācijas sūdzības iesniedzējas muitas aģents un tā par to nav atbildīga. Visbeidzot, *H & S* uzskata, ka pat tad, ja tā būtu pieļāvusi neuzmanību, tā, salīdzinot ar minētās muitas iestādes pieļauto neuzmanību, būtu minimāla.

59 Komisija norāda, ka Pirmās instances tiesa, piemērojot nosacījumu par tirgus dalībnieka rūpību, nav pieļāvusi nevienu tiesību kļūdu. Tā atgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ja pastāv jebkādas šaubas par normu, kuru neizpilde var radīt muitas parādu, pareizu piemērošanu, ikvienam tirgus dalībniekam ir pienākums noskaidrot un

saņemt visus iespējamus paskaidrojumus, lai šos noteikumus nepārkāptu. Esot skaidrs, ka nedz *H & S*, nedz arī tā muitas aģents nebija iepazinies ar *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* publicēto klasifikācijas regulu, kas pats par sevi jau bija pieļautā neuzmanība. *A fortiori* tie nevarēja muitas iestādei uzdot jautājumus par tarifu pozīciju, kura būtu jāizmanto pareizas KN piemērošanas nolūkā.

Tiesas vērtējums

- 60 Vispirms ir jāatgādina, ka ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa atmaksāšana vai atlaišana, ko var piešķirt tikai zināmos apstākļos un konkrēti paredzētos gadījumos, ir izņēmums no parastā importa un eksporta režīma un ka līdz ar to normas, kurās paredzēta šāda atmaksāšana vai atlaišana, ir interpretējamas šauri. Tā kā fakts, ka nav bijusi “rupja neuzmanība”, ir būtisks nosacījums, lai piemērotu ievadmuitas vai izvedmuitas nodokļa atmaksāšanu vai atlaišanu, šis jēdziens ir jāinterpretē tā, lai situāciju, kad var piemērot atmaksāšanu vai atlaišanu, skaits paliktu ierobežots (iepriekš minētais spriedums lietā *Söhl & Söhlke*, 52. punkts).
- 61 Muitas tarifu jomā piemērojamās Kopienas normas obligāti tiek publicētas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*. No šī publicēšanas datuma tās ir vienīgās materiālās tiesības šajā jomā un neviens nevar atsaukties uz šo tiesību nezināšanu (skat. 1989. gada 12. jūlija spriedumu lietā 161/88 *Binder, Recueil*, 2415. lpp., 19. punkts).
- 62 Kā tas tika konstatēts šī sprieduma 42. punktā, klasifikācijas regula, kas likumīgi tika publicēta minētajā *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*, tostarp tās redakcija

holandiešu valodā, un kas līdz ar to bija tieši piemērojama un saistoša visās tās daļās, skaidri un nepārprotami apraksta preces, kuras ir jāklasificē KN apakšpozīcijā 1905 90 20 un kurām atbilst *H & S* ievestās preces.

- 63 No tā izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nevar apgalvot, ka tā labā ticībā varēja uzskatīt, ka šī regula neattiecas uz tās ievestajām precēm, šajā gadījumā — neceptām precēm.
- 64 Attiecībā uz muitas iestādes kļūdām, ar kurām apelācijas sūdzības iesniedzēja esot tikusi pamudināta attiecībā uz savām importa darbībām izvēlēties KN apakšpozīciju 1901 90 99, ir jānorāda, ka rūpīgs tirgus dalībnieks, kas ir iepazinies ar *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* publicēto klasifikācijas regulu, par kuru ir runa šajā gadījumā, nebūtu turpinājis šo preču ievešanu ar noteiktu KN apakšpozīciju tikai tādēļ, ka šī iestāde šo klasifikāciju pieņēma. Pieļaujot šādu neuzmanību, tirgus dalībnieki tiktu iedrošināti izmantot savā labā muitas iestāžu kļūdas.
- 65 Turklāt, kā to pareizi konstatēja Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 103. punktā, muitas iestādes kļūda, kas jau tika ņemta vērā šajā gadījumā īpašas situācijas esamības pārbaudē, principā nevar atbrīvot tirgus dalībnieku no paša neuzmanības sekām.
- 66 Katrā ziņā ir jāuzsver, ka tādā situācijā, kādā ir apelācijas sūdzības iesniedzēja, tirgus dalībnieks saglabā iespēju apstrīdēt muitas parāda esamību, šajā gadījumā izvirzot klasifikācijas regulas prettiesiskumu, ko *H & S* turklāt izdarīja valsts tiesā, kura Tiesā iesniedza lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu lietā, kurā pasludināts iepriekš minētais spriedums *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading*.

67 *H & S* arguments, kas ir vērsts uz to, lai apstrīdētu iespēju piedēvēt tai atbildību par muitas aģenta neuzmanību, ņemot vērā, kas tika atgādināts šī sprieduma 52. punktā, nevar tikt atbalstīts.

68 No minētā izriet, ka arī trešā daļa ir jānoraida.

69 Tā kā *H & S* apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītā vienīgā pamata visas trīs daļas ir noraidītas, pamats ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

70 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir lūgusi piespriež *H & S* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un *H & S* spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading BV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]